

ud fra, at den Andel, de ville faae, vil blive mindst ca. 2 pCt. aarlig. Nu antager jeg, at det vilde være overordentlig velgjørende og vilde i høi Grad opfordre til Sparommelighed hos de lidet Bemidlede i Samfundet, naar de havde en saadan Udfigt. For Sparekasserne vil der ikke være nogen Fare derved. For det Første skal det ikke indtræde før efter 10 Mars Forløb, og dernæst skal det ikke indtræde, uden for saa vidt de have naaet den Reservecfond, man finder rigtig. Det kan være det Overskydende over Reservecfonden, man saaledes fordeles. Men efter min inderste Overbevisning er der noget Støvende i at give det Overskud, der dog er erhvervet ved disse mange smaa Spareres Midler, til Anstalter, som disse Folk aldeles ikke have nogen Forpligtelse til at give Noget til, og som det under andre Forhold vilde være urimeligt, om de gavede Noget til, saaledes til Kirkens Opbyggelse, til Havne, til Landeveie, kort sagt, mange Ting, som man har set, at de rige Sparekassers Overskud er givet til. Nei, giv det til dem, som ere Grunden til, at Sparekasserne have faaet Overskud, til de smaa Sparere, som ere Sparekassernes sande Støtter. Dertil skulde man se at bringe alle Sparekasser, at de kom til at bestaa af saadanne Folk, der for Fremtidens Skyld lagde saa store Summer op, som de formaade, og ikke toge dem ud igjen, idet de tænkte at anvende dem til Alverdensforsjøgelse, eller hvad de nu ville. At dette Spørgsmaal maa blive taget under Overveielse af det eventuelle Udvalg, vil jeg sætte megen Pris paa.

Naar der staar om Regnskabs Afslæggelse, at Midlerne skulle ansjres til de ved Aarets Udgang gjældende Kurser, tror jeg ikke, at det er en heldig Foranstaltning. Vi vide jo Alle, at Kurserne lige i Slutningen af Aaret ere høie, at de altid ere høiere den 31te December end den 15de Januar. Dernæst, hvis det er i Sparekassernes Interesse at faae dem høie, saa er det jo det Bedste paa Jorden for de mange Sparekasser at forene sig om at faae Kurserne til at stige. De behøve blot at gjøre en lille Bestilling hos en Mægler. Naar det sker fra 400 Sparekasser, saa skulle nok Papirerne stige. Det Simpleste vilde dog være, at man i Regnskabet opførte det, man har indløst Papirerne for. Det udelukker ikke, at man som Bilag kan vedlægge til Regnskabet en Statusopgjørelse over, hvorledes Stillingen vilde være, dersom man skulde opgjøre i Dag og sælge til de bestaaende Kurser. Men i selve Regnskabet er det efter min Opfattelse rig-

tigt, at man anfører, hvad man har givet for Papirerne; thi Effekterne ere jo ikke i Sparekasserne absolut for at sælges, det maa vel erindres. De ere der for Rentens Skyld, og det er kun undtagelsesvis, at de ville blive solgte. I de store Sparekasser er det jo i rolige Løber saaledes, at man hver Dag tager lige saa mange Penge ind, som man atter giver ud til dem, der have Penge. Der er ikke en saadan Uro til Stede, at det vil have nogen som helst Betydning at se, hvad Kurserne havde været den 31te December, naar disse Papirer først skulle sælges maasse flere Aar efter. Det er altsaa en Genstillig, jeg vil tillade mig at gjøre, at Effekterne i dette Regnskab opføres til Indløbspris, og at der vedlægges Regnskabet en Opgjørelse over, hvorledes Status vilde være, hvis man beregnede sine Effekter efter Kurser den 31te December. Det vil altid se noget skjønnere ud, end det i Virkeligheden er, fordi Kurser den 31te December altid er forholdsvis høi. — Naar der staar, at Revisionen skal være tilendebragt 4 Maanedere efter Regnskabsaarets Udgang, tvivler jeg paa, at det for de store Sparekasser eller i det Mindste for de Banker, der have Sparekasseseafdeling, kan være tjenligt, idet de paa Grund af mange forskellige Forretninger, de have ved Aarets Udgang, maasse endog ville have Vanskelighed ved at faae selve Regnskabet tilendebragt 3 a 4 Maanedere efter Regnskabsaarets Udgang. Det er derfor umuligt, at den efterfølgende Revision for disse Kassers Vedkommende kan være færdig til den samme Tid. Men ogsaa dette er et Spørgsmaal, som maasse rettest vil kunne løses i Vedtægterne; der kunde maasse i alt Fald i Paragrafen gives en noget rigeligere Tidfrist, saaledes at Revisionen skulde være færdig et vist Antal Maanedere efter, at Regnskabet var aflagt, men ikke, som der staar, „efter Regnskabsaarets Udgang“, idet Tiden for Regnskabsaarets Udgang i de forskellige Kasser er meget forskjellig. — Det er klart, at jeg er meget tilfreds med, at saadanne i Fremtiden opstaaende Banker og lignende Pengeinstitutter, som ville drive Spareforretning, ikke kunne opnaa de i § 1 omhandlede Begunstigelser. Jeg vilde i det Hele taget ønske, hvis det var muligt — men det er det vel ikke —, at man kunde berøve de bestaaende Banker den Ret, de have, til at have Sparekasseseafdeling. Den Uro, der er kommen i disse Forhold, skylles efter min Opfattelse for en ikke ringe Del netop Bankerne. Jeg er meget glad ved den Lov, der er forelagt; men jeg kan ikke sige Andet, end at jeg vilde have været